

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้ แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

Development of the Practice Package on Thai Reading and Writing Skills Using Cooperative Learning for Prathom Suksa 3

ผู้วิจัย นางสร้อยสุดา อินหนอง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ดร.พจมาน ชำนาญกิจ

Researcher : Mrs. Soysuda Innong; Thesis Advisor : (1) Dr. Potchaman Chamnankit

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านโพนบกหนองผือ จำนวน 19 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ชุดชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ (t-test) แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.97/80.35
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

ABSTRACT

The objectives of this study were: 1) to develop the practice packages on Thai reading and writing skills using cooperative learning for Prathom Suksa 3 based on the efficiency criterion set at 80/80, 2) to compare the learning achievement before and after their learning with the practice packages on Thai reading and writing skills using cooperative learning and, 3) to examine The students' satisfaction of the practice packages on Thai reading and writing skills sing cooperative learning.

A sample of this study, selected by cluster random sampling, was 19 students of Prathom Suksa 3 students' studying in the first semester of academic year 2011 at Ban Phon Bok Nong Phue School. The instruments for collecting data were : the developed practice packages on Thai reading and writing skills using cooperative learning, a learning achievement test, and a questionnaire satisfaction of their learning with the developed practice packages. Data analysis was done by using percentage, mean, standard deviation and t-test of Dependent Samples.

The findings of the research were as the following:

1. The developed practice packages on Thai reading and writing skill using cooperative learning for Prathom Suksa 3 had the efficiency index of 81.97/80.35.
2. The students' learning achievement after learning with the developed practice packages on Thai reading and writing skills using cooperative learning was significantly higher than that before at the .01 level.
3. The students' satisfaction of their learning through the developed practice packages was at the highest level.

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องหมายในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลต่างๆ การสอนภาษาไทยในปัจจุบันจึงได้เปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิม ไม่เน้นการอ่านออกเสียงได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถประกอบธุรกิจการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข ใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตในสังคม ผู้เรียนสามารถแสวงหา

ความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมที่ล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552, หน้า)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวว่าการสอนภาษาไทยในปัจจุบันว่าภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกจนเกิดความชำนาญในการใช้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ ภาษาไทยจะต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามความหมายและถูกต้องตามกาลเทศะ และมีประสิทธิภาพการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 3)

การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รู้วิธีแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต มีสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยดี มีความรักชาติมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 4)

ดังนั้นจึงถือได้ว่าภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ที่สำคัญยิ่ง ผู้ที่ใช้ภาษาไทยได้ดีจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร ทำให้ทั้งผู้สื่อสารและผู้รับสารสื่อความหมายได้ถูกต้องตรงกัน ซึ่งปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทยมิได้มุ่งหวังให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว หากมุ่งหวังให้สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงมุ่งฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยกำหนดสาระหลักของการเรียนรู้ ออกเป็น 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม ในการจัดการเรียนการสอนมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งด้านการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด มีความสามารถทางหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องรู้และใช้ภาษาให้ถูกต้อง นอกจากนั้น ยังมี

วรรณคดีและวรรณกรรมพื้นบ้าน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่มีคุณค่าและเป็นภูมิปัญญาทางภาษาที่ถ่ายทอดขนบธรรมเนียมประเพณีถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดตลอดจนค่านิยม ความงามของภาษาในบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง ประเภทต่างๆ ผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในภาษาไทยและผลงานทางภาษา ซึ่งบรรพบุรุษได้สั่งสมและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน และจะต้องสืบทอดต่อไปในอนาคต เพื่อความเป็นไทยและวัฒนธรรมทางภาษา (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 2)

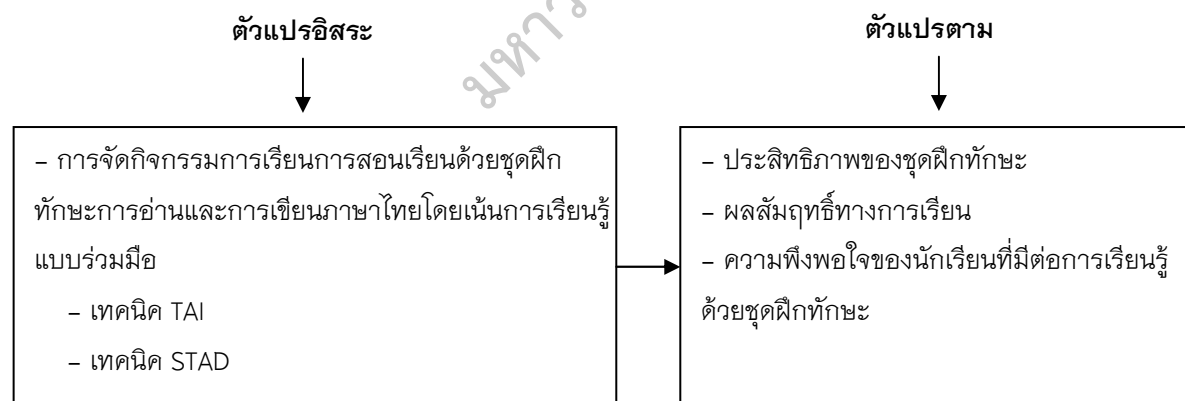
จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโพนบกหนองผือ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่อ่านและเขียนภาษาไทยยังไม่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้คำประสมและการเขียนประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต่ำในปี พุทธศักราช 2553 ผลสัมฤทธิ์จากการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (NT) มีค่าเฉลี่ย 45.26 ในระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2, 2553, หน้า 75)

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่ พบว่า นักเรียนขาดความสนใจและเบื่อหน่ายต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาที่เกี่ยวกับหลักการใช้ภาษา และทักษะที่เป็นปัญหา คือ ทักษะด้านการอ่านและการเขียนตามหลักการใช้ภาษา นอกจากนี้ปัญหาที่พบจากสภาพการจัดการเรียนการสอนของครู ขาดอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็ก นักเรียนไม่สนใจที่จะพัฒนาการอ่านเขียนของตนเองให้ดีขึ้นเพราะขาดแรงจูงใจและการฝึกฝนทำให้อ่านหนังสือไม่คล่องเขียนไม่ถูกต้อง วิธีสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพนั้นครูต้องฝึกฝนให้นักเรียนมีโอกาสฝึกอ่านและเขียนบ่อยๆ จัดกระบวนการเรียนการสอนจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องยากใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลายใช้สื่อการสอนที่เร้าความสนใจของนักเรียน (เอกฉัท จารุเมธีชน, 2539, หน้า 24-25)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่ม ละครความรู้ความสามารถของผู้เรียนโดยมีเด็ก เก่ง กลาง อ่อน กลุ่มละ 4-5 คน ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติงานในกลุ่มของตนเอง เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือกันจนบรรลุผลตามเป้าหมาย ตลอดจนส่งเสริมให้ทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะหรือทีมตามระบอบประชาธิปไตย วิธีการนี้สอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนการสอนตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พุทธศักราช 2540-2544) ที่ต้องการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม เพื่อพัฒนาความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ การทำงานร่วมกันด้วยความสุขและสร้างสรรค์

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้สูงขึ้นด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คือ การเรียนรู้เทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ (STAD) และเทคนิคกลุ่มช่วยสอนรายบุคคล (TAI) ผสมผสานเข้ากับชุดฝึกทักษะซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีรูปแบบที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ร่วมทำงานอย่างเต็มความสามารถในการทำงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

เป็นกลุ่ม เด็กเก่ง เด็กอ่อนจับคู่กันฝึกฝนการทำงานกลุ่ม ฝึกทักษะการทำงานกลุ่มที่ดีและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่สูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียน การสอนด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโพนบกหนองผือ อำเภอเจริญศิลป์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 39 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนบ้านโพนบกหนองผือ อำเภอเจริญศิลป์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น จำนวน 19 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งห้องเรียนที่สุ่มได้สามารถเป็นตัวแทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ เนื่องจากสภาพการจัดชั้นเรียนทั้ง 2 ห้องเรียนในโรงเรียนบ้านโพนบกหนองผือ บริบทคล้ายกัน และเป็นการจัดห้องเรียนเป็นแบบคละความสามารถ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

2.1 ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ เวลา 30 นาที

2. ดำเนินการทดลองสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 ชุด รวมเวลาดำเนินการสอน 8 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

3. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) หลังจากการทดลองสิ้นสุดลงโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ตามข้อ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง

4. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 ข้อ

5. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายชุดฝึกทักษะ จำนวน 8 ชุด มาหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2

6. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Samples

7. สรุปผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการสอบถามนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80

1.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

1.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการทำงานร่วมกัน การกล้าแสดงออก ทักษะด้านการเรียน การสัมภาษณ์ การตรวจผลงานจากการทำแบบฝึกทักษะในชุดฝึกทักษะทั้ง 8 ชุด ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติสำหรับหาค่าคุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 การหาดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ
 - 2.2 การคำนวณหาค่าระดับความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบปรนัย
 - 2.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2
 - 3.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Samples
 - 3.3 วิเคราะห์คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

จากการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สรุปผลได้ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มี

ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.97/80.35 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล 3 ประเด็น ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 81.97/80.35 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

สรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ดำเนินการสร้างอย่างเป็นระบบ เนื้อหาในชุดฝึกทักษะลำดับจากง่ายไปหายาก กิจกรรมการเรียนการสอนจัดเป็นลำดับขั้นตอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันแบบร่วมมือ สื่อประกอบการสอนหลากหลาย จึงเป็นชุดฝึกทักษะที่นักเรียนให้ความสนใจ นอกจากนี้การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นกันเองและการให้การเสริมแรงกับนักเรียนช่วยทำให้การเรียนรู้ในชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉริยา คุณคำ (2548, บทคัดย่อ) พบว่าชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองแสง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 91.56/90.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประไพ พูลภาพ (2551, บทคัดย่อ) พบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาดอกไม้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.58/85.63

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนได้ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งนี้มีประสิทธิภาพจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ มงคล จำตรี (2547, บทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาไทยสูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา สายแวง (2552, หน้า 94) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ ลอเตย์ (Lawtey) (1987, p. 817-A) พบว่า นักเรียนระดับ 1-3 จำนวน 87 คน ที่ได้รับการฝึกทักษะมีคะแนนทดสอบหลังการทำชุดฝึกมากกว่าคะแนนก่อนการทำชุดฝึก และนักเรียนทำข้อทดสอบหลังจากฝึกทักษะแล้วได้ถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ 89.90 นั่นคือ ชุดฝึกทักษะเป็นเครื่องมือในการช่วยให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 3 มีความพึงพอใจโดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปได้ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิระนันท์ ไตรแสง (2551, หน้า 92-99) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ Caposey และ Heider (2003, p. 56) พบว่านักเรียนมีความพอใจในการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน
 - 1.1 ชุดฝึกทักษะนี้เหมาะที่จะใช้สอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ดังนั้น หากจะนำไปใช้กับระดับชั้นอื่นในช่วงชั้นเดียวกัน ครูผู้สอนต้องพิจารณาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับระดับชั้น โดยศึกษาหลักสูตร และความเหมาะสมด้านอื่นๆ ประกอบ
 - 1.2 ครูผู้สอนที่จะนำชุดฝึกทักษะนี้ไปใช้จัดการเรียนการสอน ควรศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุดฝึกทักษะรายละเอียดชุดฝึกทักษะทั้ง 8 ชุด ให้เข้าใจ ตรวจสอบและเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้ง เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอน และบรรลุวัตถุประสงค์
 - 1.3 กิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง ครูผู้สอนควรจัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนกล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่ และการแบ่งกลุ่มควรคละนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อนักเรียนจะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี ส่งเสริมการอ่านและเขียนให้เกิดกับผู้เรียน
 - 1.4 ครูผู้สอนควรบันทึกปัญหา และข้อสงสัยที่นักเรียนซักถาม เพราะอาจเป็นข้อบกพร่องที่ยังไม่พบ จึงควรติดตามการใช้ชุดฝึกทักษะแต่ละครั้ง เพื่อจะได้

ข้อมูลไปปรับปรุงแก้ไขให้เกิดผลดี มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในการนำไปใช้ครั้งต่อไป

1.5 ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นช่วยให้นักเรียนเกิดความรักและสนใจในการอ่านและการเขียน เช่น ประกวดแข่งขันการอ่านและการเขียนในโอกาสต่างๆ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่านและการเขียน และปลูกฝังให้มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงควรสร้างชุดฝึกทักษะในระดับชั้นหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ อีก เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอน
- 2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ร่วมด้วย เช่น ทักษะการคิด เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- จันทร์หา ต้นติพงศานุรักษ์. (2543). การจัดการเรียนแบบร่วมมือ. *วารสารวิชาการ*, 3(7), 37.
- จิระนันท์ ไตรแสง. (2551). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประไพ พูลภาพ. (2551). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- มงคล จำศรี. (2547). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุนันทา สายแวง. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำสะกดคำที่ประสมสระลดรูป-สระเปลี่ยนรูปที่สะกดตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. (2553). รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (NT). สกลนคร: กลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2531). คู่มือแนวพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มทักษะทักษะภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อัจฉริยา คุณนาค. (2548). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- Lawley, Eleanor Blodwyn. (1987). The Effects of Four Drills and Practicies Times Units on the Decoding Performances of Students with Specific Learning Disabilities. *Dissertation Abstracts International*, 39, 7.